

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.D.LXVIII. Sancti Patris Benedicti. M.LXXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

I E S U C H R I S T I A N N U S . M . D . L X V I I .

S a n c t i P a t r i s B e n e d i c t i . M . L X X X V I I .

Quinquaginta Martyres.

Illustrant hunc annum nobili Martirio quinquaginta sacrae Cisterciensis familiae nostrae Martyres, Monachi celeberrimi in Burgundia Canobij, dicti Firmitatis, qui verè firmi, stantes in fide, suumque pro Christo sanguinem fundere parati, cum Abbas eorumdem Renuus de Monte Curvo ipsidem optionem sese in tutiora loca recipiendi dedisset, & ipse cum nonnullis, furorem Calvinistarum compertum habens, sese subduxisset, locum suae professionis deserere, nullo modo voluerunt, expectaturi, quid de se statueret Dominus. Capto proinde Monasterio ab Haereticis variè torti, & excruciat, in odium Fidei Catholicae & Monasticae professionis, crudeliter interempti, gratissimae Coelo victimae ceciderunt, simulque ad praemia Martyrum & triumphos aeternos evolarunt 7. Iduum Julij. *Martyrque Henric. &c.*

Mortuus post ingenia merita Gervicus Abbas Weingart.

Quantum superiore anno Inferior Germania sydus egregia Vitae sanctitate & sacris de Christiano Orbe meritis, tantum hoc anno Germania superior columen, haud inferioribus de sacro Imperio & Romanis Imperatoribus meritum laboribus amittit Gervicum Blaarerum de Girsperg Güttingen & Wartensee Weingartensem sive Vinearum, & Ochsenhufij Abbatem, cum Imperialibus utriusque Monasterij, illi annos septem supra quadraginta, huic viginti praestitisset, defunctusque esset 30. Augusti, ultima voluntate id unice rogant, ut praeter consueta Romanae Ecclesiae mortuis impensa obsequia, Psalmus, quem in vita maximi fecerat, Psalms Regij trigessimus: *In Te Domine speravi, non confundar in aeternum, &c.* Ad tumulum suum & funus, quotidie toto tricesimo tempore decantaretur. Fuit laboriosissimi ingenij Praesul, simulque festivissimi, ita, ut qui seipos juratissimos sacrorum hostes è summis Germania Principibus ultro & publicè farentur, contra hunc, etiam per omnia ipsis in Religionis causa obnitentem, semper exciperent, & succensere non posse testarentur. Adeo festivo animi conceptibus, cunctos delinire noverat, etiam cum vel maximè adver-

farentur. Reliquit ingenij maximi maxima monumenta, tomos duodecim super Juribus Canonico & Civili suomet conceptu animi, quos tamen sive Ministri ejusdem Aulici, sive rei litterariae minus aequi, & ignari, necdum compactos, hac illacque distrahentes, usibus minimè convenientibus applicarunt, quod usque hodie nunquam satis dedolent, qui viri ingenium ex maximi monumenti dexterimè confectis negotijs penitus cognoverunt. Fuit Caesaribus, Electoribus, summis infimisque gratissimus & gratiosissimus, ipsis quoque Haereticis Principibus verendus juxta & venerandus, cujus laudes nec maximis quidem voluminibus possent sufficienter explicari; etsi non nemo peculiari libello dicta solummodo ejusdem acuratiores sive apophthegmata complexus sit, quo in genere valuisse ad miraculum intelleximus, & quaedam etiam cum admiratione audivimus, etsi libellum, statim à morte ejusdem vulgatum & certatim coemptum, nullo apud nos superante exemplari, non viderimus. Quiescit in Monasterio suo Weingartensi in Sacello Beatissimae Matris Virginis, quam unice dilexerat, ejusque honorem contra Haereticos generose propugnaverat. *Ex monim. Weing.*

Ejus Sepulchrum.

Quae nostrorum perpetua de lectissima Societate Jesu merita: hoc anno agente & satagente Gerardo nostro Americurio, primo Audemarensium, ex Abbate Sancti Bertini, Episcopo, Reverendi Patres ejusdem Societatis, non tam admissi quam acciti, ædibus primùm in vico Velbruglio ejusdem Episcopi benevolentia apparatis, pulcherrimum paulo post Collegium, ut vocant, merentur Audomaropoli. Quos ipse ut Angelos Domini excepit, coluit semper, & quibuscunque potuit modis fovit & promovit. *Ferreol. Locrius Claud. Rob. &c.*

De Societ. P.P. meritis Gerardus noster Americurivus.

I E S U C H R I S T I A N N U S . M . D . L X V I I I .

S a n c t i P a t r i s B e n e d i c t i . M . L X X X V I I I .

Terum insigni numero gloriosissimorum Christi Martyrum Triumphantem auget ornatque Ecclesiam hoc anno Ordo noster, Boneffensis in Comitatu Namurcensi Canobij Religiosis omnibus, pulcherrimam oblatione sese victimas Numini consecrantibus.

Martyrum nostrorum Triumphus.

bus. Cùm enim in plurimis Belgij partibus Hæretici nimis quantum invalescerent, & pulcherrima passim Ordinis Cænobia extra Urbes sita, illorum libidini & crudelitati exposita, Viris Religiosis plena, nil minus quàm sese opponere cogitarent, Sacrilegi prædones impunè quaquaversum vagati, non contenti omnia diripere, & sacra prophanare, incredibili in sacros viros concitati odio, post varia ludibria & plagas, eosdem diversissimis modis neci tradiderunt, ipso quoque Cænobio in cineres redacto. *Ex rer. Belg. Script.*

Hieronymus Southerius, fit Cardin.

Hieronymus Southerius noster sacrae Familiae nostrae Cisterciensis Generalis & Claræ Vallis Abbas, Romanis non minus Pontificibus, quàm Regibus charus, hoc anno ad sacram Cardinalitiae Eminentiae purpuram, sapius vocatus, diu multumque deprecans, cogitur denique à Pio V. re & nomine sanctissimo, qui Cardinales omnes è sanctissimis juxta & doctissimos Ecclesiae univerſae dilectos cupiebat. Ad Concilium Tridentinum sub Pio IV. antecessore vocatus, quanta doctrinâ ac prudentiâ refulserit, una S. Caroli Borromæi ad illum data Epistola satis demonstrat, digna quam pro honore utriusque inferamus est autem hæc ipsa. *Reverendissime Pater. Mirabiliter delectatus Sanctiss. Dn. noster litteris Illustriſſimi & Rev. mi Cardinalis Vormatiensis Legati, quibus ille Ejus Sanctitatem, certiores fecit de singulari studio, & cura tua indefessa, in DEI gloriam & salutem Republicæ Christiane. Itaque nec dici potest, quantopere laudari diligentiam & religionem istius officij tui quam & gravitatem & vim tui nominis, re & actione iuri dicit, cupisque & a DEO precibus petit, ut ceteri qui eodem honore sunt, homines quod sacrum & grave Abbatis munus postulet, tuo exemplo meminerint juvare, perge ut facis tenere institutum tuum, officij laudisque plenissimum, DEUM enim habebis auctorem, & adiutorem optimorum consiliorum & actionum tuarum, & S. D. N. egregium in te studium & amorem experiere. Operam verò meam & studium meum erga te semper tibi paratum esse intelliges. Christus JESUS Dominus noster. R. U. incolumem servet quam diutissimè, Amen. His laboribus ac Virtutibus clarus è Concilio disce-*

Insigne eiusdem Elogium.

dens ad suos in Galliam reversus sacrosanctæ Synodi Decreta observanda præcepit, ibidemque cùm reliquum vitæ suæ, Altissimo soli vacare studisset, Abbas Cistertij & supremus Ordinis Magister. Generalis electus est. Quo in munere ita se strenuè gessit, ut tribus annis, quibus ex more Ordinem moderatus est, antiquam illius instituti disciplinam, ferè in omnibus Cænobijs collapsam restituerit. Tandem, ob excellentem Vitæ Sanctitatem, ac scientiæ multiplicis intuitum à Pio V. qui singularem Soucherij virtutem admirabatur, illo inconsulto, nec talia cogitante, in Presbyterum, Cardinalem electus est. Quam ille dignitatem pro singulari sua humilitate & modestia suscipere abnuit. Sed Pontifici semel & iterum in Virtute sanctæ obedienciæ præcipienti obistere non potuit. Hujus præclaræ, ac ferè sine exemplo [nostra præsertim ætate] rei, extat Eiusdem Pontificis monumentum. Sic enim se habet: *Dilecto Filio Nostro Hieronymo Abbati Claravallis S. R. E. Cardinali, Salutem & Apostolicam Benedictionem.*

Fit Presbyter Cardinalis.

Acceptis litteris tuis, & cognitis rationibus quas attulisti, cur tibi commodius esse existimes, manere in Ordine Tuo, quàm suscipere munus, ad quod superioribus diebus de consensu Fratrum nostrorum te promovimus, modestiam quidem & probitatem tuam amavimus; Sed excusationem non esse accipiendam duximus; nam quod existimas hanc impedimento tibi fore ad agenda curam Monachorum tuo regimini commissorum, & Monasteria, que abs te visitari (ut à Claravallensi debent) visitanda: ea res aliter se habitura est, quàm censeres, Cardinalatus enim dignitas adjuvamento potius erit, ad officium illud majore cum auctoritate præstandum, & ea que Monasteriorum necessitas exposcit agenda. De his verò, qua in eo esse debent, qui ad hoc munus sumatur, que tibi deesse scribis, laudamus quidem tuam istam humilitatem; tamen non est tuum, de te, quàm sis ei muneri idoneus, judicare. Nostro acquiescere iudicio debes, & ita cogitare, per ministerium nostrum te à DEO vocatum fuisse; quandoquidem te nec opinantem in curarum & sollicitudinis nostra partem, non sine diligenti deliberatione assumpsimus, ad serviendum nobiscum DEI honori, & sanctam ejus Ecclesiam

Cogitur in virtute obediencia.

tam gravi & turbulento tempore regen-
dam; qui potens est, & ea, quæ tibi dedit
dona augere, & ea, quæ in te desiderari
forsan possunt, addere, pro cuius obsequio
& honore, nullus debes nec animi nec cor-
poris labores subterfugere, sed ejus voca-
tione confisus ipsius gratia & auxilio, hu-
militer obedire. Debes verò, ut charita-
tis officium postulat, vicem nostram dolo-
re, qui hac ætate onus multo gravius sus-
tinemus, ad quod ferendum, tua & tui
similium opera indigemus. Accepto igitur,
quod ad te misimus, hujus honoris in-
signi, omni excusatione omissa, constituimus
prius Ordinis cui isthic rebus, ad Urbem
quam brevissimo tempore te conferas; quod
ut facias in VIRTUTE SANCTÆ O-
BEDIENTIÆ tibi mandamus &c. Da-
tum Romæ apud S. Petrum sub annulo Pi-
scatoris die 8. Mensis Maij 1568.

Antonius Lomellinus.

Romam igitur, vocatus; & desi-
deratus venit, & Pontificis, qui homi-
nem secundum cor suum se invenisse
fatebatur, in se benevolentiam ac
humanitatem, quo advixit, expertus
est, & propter singularem opum, &
gloriæ contemptum, ac vitæ imode-
rationem magnâ apud omnes floruit
admiratione. Quem Thomas Bozius
in opere de signis Ecclesiæ inter eos
Patres jam vitâ functos, numeravit,
quorum sanctitas ætate nostra multis
operibus comprobata est. Cardina-
lis factus nunquam adduci potuit, ut
supremum sui Ordinis Magistratum
dimitteret, paratus potius purpuram
quam S. Bernardi nostri, cui devotissi-
mus à pueritia fuerat gregem sibi
commissum relinquere. Nec desijt
esse, qui ante fuit, ad majorem, quàm
antea, perfectionem sese esse censens
obligatum. Proinde in lectione san-
ctarum Scripturarum & in contem-
platione rerum Divinarum assiduus,
plura adversus Religionis Novatores
scripsit; multa etiam dictavit, quæ us-
que hodie apud Claramvallem asser-
vantur. Quos vero in Concilio Tri-
dentino labores sustinuerit, quæ ejus
fuerint sententiæ, qui scire desiderat,
Nicolaum Baccetium libro ultimo Sep-
timianæ Historiæ legat, qui more suo
hujus Cardinales Virtutes, ac res san-
ctissimè gestas, eruditissimè scripsit.

Boneffiensibus Martyribus, hoc ip-
so anno ad præmia Martyrum assump-

tis, adjungitur, miro sanè fortunæ ex-
emplo Boneffiensis Confessor, Bonef-
fientis & ipse professione, sed digni-
tate Abbas Villariensis, frequentissimi
viris sanctissimis Cænobij. De hoc ita
Villariensia monumenta: *Matthias Hor-
tebreck Vir Zelator & Observator Ordinis,
in corrigendis culpis, in disciplina & DEI
servitio. Discretus nihilominus, ratione
utens, & rationem reddens, consolabatur
tristes, erigebat pusillanimes, negligentes
urgebat, duros & rebelles severo vultu in-
crepabat, obedientem diligebat, prudens &
gravis cum hilaritate, omnibus sese accom-
modans, verbo & exemplo docebat. Cho-
rum devotissime frequentabat; nocturnis
horis in frigida thyme stans nudo capite,
usque ad sinem immobilis persistebat, cum
tamen nimia jam senectute gravaretur,
cumque turbatissimis rebus omnia passim
quaterentur, & idololatricæ in Cænobio, æm-
pla sacra omnia sacrilegè grassarentur, se-
nio, laboribus & præsentibus calamitati-
bus pressus, plenus dierum & meritum
ipsa die & hora qua Christus in Cruce mo-
ri dignatus est, Spiritum DEO felicissimè
reddidit anno 1568. ætatis suæ 80. eodem
etiam die & eadem penè hora, qua ante
14. annos Villarium ingressus, Abbatia-
lem aggressus est dignitatem. Ita Vill.
mon.*

Moriuntur eodem anno duo item
alij nostri Ordinis Præsules, inter re-
ligiosissimos & doctissimos inferioris
Germaniæ habitus, Antonius Houæus,
Epternacensis Cænobij, & Joannes Au-
gustinus, cognomento Marhuus Lacen-
sis Abbates uterque relictis ingenij e-
gregijs monumentis celebres, uterque
insigni laudatus studio promotæ Re-
formationis.

IESU CHRISTI ANNU S. M. D. LXIX.
Sancti Patris Benedicti. M. LXXXVIII.

Germania, Gallia, Anglia, plena
Confessorum Christi & Marty-
rum, & loca eo usque intacta, furori
nunc Hæreticorum, opulentissima &
pulcherrima nostri Ordinis Cænobio,
tanquam Cerbero offa objecta, nequid
in profanos auderent, sacra omnia in
prædam data, horrente ad tot sacrile-
gia cælo, ingemiscensibus pijs omni-
bus, & ignotum quo panico metu, mag-
ni etiam Principes suis diffusis viribus,
omnia impunè agi sunt passi, cum eti-
am Maximilianus II. Imp. Austriacis
Pro-

Consolatio
Rom. Pont.

Contemp-
tus opum
& hono-
rum.

Scribit
contra Hæ-
reticos.

Abbas Vil-
lariensis
moriuntur.

Antonius
Abbas
Epternac.

Germania
turbatio.